

Het wandelen van het Jezuspad

... Hij trok rond in heel Galilea; hij gaf er onderricht in de synagogen, verkondigde het goede nieuws van het koninkrijk

Mattheüs 4 : 13 – 16 en 23

Jezus heeft met zijn volgelingen vele voettochten gemaakt, vooral in Galilea in het gebied rond het meer van Galilea.

De samenstellers van het Jezuspad hebben geprobeerd vanuit de Bijbel deze vele tochten om te zetten in “The Jesus Trail” waarin terug te vinden is het landschap met zijn dorpjes, waarin Jezus, zijn discipelen en zijn volgelingen zich hebben bewogen.

Tijdens ons bezoek vorig jaar aan kibbutz Nes Ammim in Israël leerden we deze voettocht kennen. De klassieke tocht, die 4 dagen in beslag zou nemen, was toen nog niet volledig uitgewerkt. Toch oefende het idee om in de voetsporen van Jezus en zijn volgelingen door Galilea te trekken, zo’n aantrekkingskracht op ons uit dat Gerrie en ik ook in Nederland de ontwikkelingen op de voet volgden. In maart 2010 is de routegids verschenen en één van de eerste dingen, toen we weer in Nes Ammim aangekomen waren, was het bestellen van de gids.

Toen een oproep voor “mede-hikers” op het prikbord geplaatst. Dat resulteerde in het organiseren van de tocht voor 23 enthousiastelingen: informatievoorziening, het vervoer, eten en drinken voor 4 dagtochten.

Omdat de werkzaamheden in onze kibbutz moeten doorgaan en om toch zoveel mogelijk deelnemers de kans te bieden om mee te gaan, hebben we de tocht uitgesmeerd over de maand september. We lopen nu iedere vrijdag een tocht van rond de 15 kilometer.

Het klassieke Jezuspad is 62 km lang en leent zich bijzonder goed om in gedeeltes te lopen. We beginnen met de tocht van Nazareth naar Cana. De tweede tocht is van Cana naar Kibbutz Lavi, De derde gaat van Kibbutz Lavi naar Moshav Arbel en tot slot de zwaarste van 18,5 km die van Moshav Arbel via Tabgha (plaats van de eerste wonderbare spijziging) en Berg der Zaligsprekingen naar Capernaüm loopt.

The Jesus Trail. Dag 1. van Nazareth naar Cana

De koelboxen met liters water (je moet tenminste 3 liter per persoon per dag drinken), de broodpakketjes, fruit en knabbelgroente worden ingeladen en even voor 6 staan we, 13 lopers en 1 chauffeur, klaar voor vertrek naar Nazareth.

In Nazareth is de parkeerplaats die wij uitgekozen hadden, nog gesloten, maar Frans van der Sar, een van onze predikanten, weet gelukkig een andere plaats. Redelijk op tijd (7.15u.) zijn we klaar om het eerste gedeelte van de tocht te gaan lopen.

Vanaf de Aankondigingsbasiliek (plaats waar Maria de aankondiging van Jezus’ geboorte ontving, Lucas 1 : 26, e.v.) lopen we door de souk (een lange, overdekte, smalle Arabische winkelstraat) via trappen met totaal 406 treden vanuit de oude stad naar boven.

We merken dat het tijdstip beter is, dan toen we dit enkele weken geleden uitprobeerden. Toen was het midden op de dag en er was een felle zon, nu is het vroeg in de ochtend met veel schaduw. Voor we het weten, zijn we boven. Door een buitenwijk van Nazareth verlaten we via de berg van de afgrond (Lucas 4 : 16 - 30) de stad.

Het gaat nog steeds een beetje omhoog. Buiten de stad gaan we geleidelijk afdalend door de velden richting Zippori, woonplaats van de ouders van Maria.

Het geeft toch een heel bijzonder gevoel om zo met z'n dertienen (toeval?) door het landschap in de buurt van Nazareth te lopen. De vergezichten zijn prachtig.

Voor de ingang van het nationaal park Zippori met restanten van een grote Romeinse nederzetting maken we een tussenstop. Frans staat hier met de bus met proviand. Vers water en broodjes worden volop gedronken en gegeten en de benen krijgen even rust.

Na ruim een half uur gaat het weer verder. Eerst licht naar beneden door een bos.

Heerlijk om zo af en toe in de schaduw te kunnen lopen. Daarna met de zon weer op de kruin lopen we omhoog naar het Arabische dorpje Mash‘had. Het heeft een mooie moskee en het zou de geboorteplaats van Jona zijn geweest. Vanuit plaatsje loopt de weg soms flink steil naar beneden.

Aan de rand hebben we een prachtig uitzicht op Kana.

en door het veld lopen we naar ons eindpunt: de Huwelijkskerk in Kana (Johannes 2: 1-11).

De Grieks-Orthodoxen en de Rooms-Katholieken (Orde der Franciscanen) hebben er allebei één. Je kunt er je huwelijk laten herbevestigen en dit beklinken met een glas of fles van de beroemde “Cana-wijn” maar nu van jongere datum.

Om kwart voor 12 hebben dit punt bereikt. Net op tijd om toch nog de R.-K. - huwelijkskerk te kunnen bekijken, want deze sluit om 12 uur. De herbevestiging moeten we dus maar aan ons voorbij laten gaan. Van de wijn hebben we ’s avonds genoten, hoewel niet afkomstig uit Cana, maar van de Carmel, dus toch enigszins Bijbels verantwoord.

Om half twee vertrekken we naar Nes Ammim en zit onze eerste dag van de “Jesus – Trail” erop. Een geslaagde eerste wandeling met een leuke groep mensen, jong en oud en geen wanklank gehoord.

Wat ons steeds weer opvalt is de enorme puinhoop rondom de plaatsen. De vuilnis wordt vaak aan de rand van de dorpen gestort en dit geeft een bepaalde lucht. Waarom gaat men hier niet wat zuiniger om met de natuur. We begrijpen dit niet zo goed.